

Karta opisu zajęć - Sylabus			
Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu			
I. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Nazwa zajęć: Historia myśli pedagogicznej		Cykl kształcenia: 2022/2023-2026/2027	Data aktualizacji sylabusa: 27.02.2023 r.
Nazwa kierunku studiów, poziom i profil kształcenia: Pedagogika Przedszkolna i Wczesnoszkolna, profil praktyczny			
Język wykładowy: polski		Rodzaj zajęć: wykład, ćwiczenia	
Rok studiów: I		Semestr: I	
Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom: 2		Koordynator zajęć Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: prof. Lenka Pasternakova, lenka.pasternakova@pwste.edu.pl	
Jednostka organizacyjna: Instytut Humanistyczny		Prowadzący zajęcia Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: prof. Lenka Pasternakova, lenka.pasternakova@pwste.edu.pl	
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ I LICZBA GODZIN			
Ogólna liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z podziałem na formy:			
Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Wykład:	15	Wykład:	
Ćwiczenia:		Ćwiczenia:	
Laboratorium:		Laboratorium:	
Lektorat:		Lektorat:	
Projekt:		Projekt:	
Zajęcia praktyczne:		Zajęcia praktyczne:	
Seminarium:		Seminarium:	
Zajęcia terenowe:		Zajęcia terenowe:	
Praktyki:		Praktyki:	
Inna forma (jaka):		Inna forma (jaka):	
RAZEM:	15	RAZEM:	
II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE			
Wymagania wstępne i dodatkowe: Brak szczegółowych wymagań			
Cel (cele) kształcenia dla zajęć: Zapoznanie z rozwojem myśli pedagogicznej na przestrzeni dziejów. Wykorzystanie poznanych koncepcji do projekcji własnych działań pedagogicznych. Budowanie przekonania o potrzebie zgłębiania wiedzy pedagogicznej i dorobku pedagogów w historii wychowania.			
Efekty uczenia się określone dla zajęć			

Efekty uczenia się określone dla zajęć w kategorii wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne oraz metody weryfikacji efektów uczenia się

UWAGA:

Dzielimy efekty uczenia się określone dla zajęć na kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Określone dla zajęć efekty uczenia się nie muszą obejmować wszystkich trzech kategorii i zależą od formy zajęć.

Symbol efektów uczenia się określonego dla zajęć*	Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się, student w kategorii:			
Wiedzy - zna i rozumie				
M_01	procesy wychowania i kształcenia (wybrane ujęcia teoretyczne): ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania, istotę wychowania, zagadnienia wychowania jako spotkania w dialogu, wychowania do odpowiedzialnej wolności oraz społeczeństwa wielokulturowego, typy relacji międzyludzkich oraz procesy rządzące tymi relacjami, główne środowiska wychowawcze, a także podstawy dialogu międzykulturowego;			
Umiejętności - potrafi				
M_02	wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny, poprawnie konstruować rozbudowane ustne i pisemne wypowiedzi dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych;			
Kompetencji społecznych - jest gotów do				
M_03	doceniania znaczenia pedagogiki dla rozwoju osoby i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych;			
UWAGA!				
Zaleca się, aby w zależności od liczby godzin zajęć, liczba efektów uczenia się zawierała się w przedziale: 3-7, ale są to wartości umowne.				
TREŚCI PROGRAMOWE I ICH ODNIESIENIE DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA ZAJĘĆ				
Treści programowe (uszczegółowione, zaprezentowane z podziałem na poszczególne formy zajęć, tj. wykład, ćwiczenia, laboratoria, projekty, seminaria i inne):				
Symbol treści programowych	Opis treści programowych	Forma zajęć	Liczba godzin	Odniesienie do efektów uczenia się określonych dla zajęć (symbol efektów uczenia się)
		wykład		
TP-01	Przedmiot – badania nad teorią i praktyką wychowawczą. Historia pedagogiki – nauka historyczna. Zakres pojęciowy. Periodyzacja historii pedagogiki. Źródła do historii pedagogiki. Znaczenie studiowania historii pedagogiki. Edukacja i kształcenie od czasów najdawniejszych.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01- M_03

TP-02	<p>Pedagogika starożytna. Wychowanie u Chińczyków, w Egipcie, starożytnych Żydów. Starożytna Grecja. Rodzina i państwo ideały wychowawcze: homerycki, spartański, ateński. Rozwój szkół i instytucji wychowawczych. Sofiści. Pedagogizm Sokratesa. Platońska koncepcja państwowego systemu edukacji. Arystoteles: indywidualizacja i unaukowanie problematyki edukacyjnej. Ideał człowieka wykształconego.</p>	Wykład konwersatoryjny	1	M_01- M_03
TP-03	<p>Rzym. Republika tradycje wychowania w rodzinie. Szkoła: od nauczania in trivialis do systemu szkolnictwa. Łacińska szkoła elementarna. Szkolnictwo średnie i wyższe w okresie Republiki. Polityka szkolna Cesarstwa.</p>	Wykład konwersatoryjny e-learning	1	M_01- M_03
TP-04	<p>Wczesne chrześcijaństwo. Okres patrystyczny – konfrontacja antyku i chrześcijaństwa. Orygenes, św. Bazyli Wielki, św. Jan Chryzostom. Wychowanie w rodzinie chrześcijańskiej. Św. Augustyn i św. Hieronim – pojednanie chrześcijaństwa z kulturą antyczną. Początki średniowiecza. Przechodzenie od szkoły antycznej do chrześcijańskiej. Średniowieczny porządek edukacyjny. Scholastyka. Św. Tomasz z Akwinu. Powstanie uniwersytetów Chrześcijaństwo i wejście Polski w krąg kultury zachodniej. Rozwój szkół i alfabetyzacji w pierwszych wiekach państwa polskiego. Uniwersytet Krakowski.</p>	Wykład konwersatoryjny e-learning	1	M_01- M_03;
TP-05	<p>Renesans i humanizm. Humanistyczna myśl o edukacji. Tomasz Moore – edukacja dzieci i młodzieży jako warunek idealnego państwa. Erazm z Rotterdamu. F. Rabelais. Wpływ reformacji i uchwał Soboru Trydenckiego na edukację w Europie. Humanistyczne modele szkół europejskich w XVI i XVII w. Szkoła parafialna. Szkoła średnia: Gimnazjum humanistyczne Jana Sturma. Jezuici i ich gimnazjum humanistyczne. Katolickie Seminarium diecezjalne. Szkolnictwo pietystyczne – A. H. Francke.</p>	Wykład konwersatoryjny e-learning	1	M_01;M_02; M_03;

TP-06	Edukacja i szkoły w Polsce w okresie humanizmu. Recepcja nowożytnej myśli pedagogicznej. Andrzej Frycz Modrzewski – polityczno-obywatelski koncepcja szkoły. Sebastian Petrycy z Pilzna i jego poglądy o wychowaniu. System szkolny. Formy edukacji. Klasztorna Edukacja dziewcząt. Krytyka szkoły humanistycznej.	Wykład konwersatoryjny e-learning	1	M_01;M_02; M_03;
TP-07	Uczelnie wyższe. Uniwersytety – studium generale. Przyczyny powstania uniwersytetów. Szkoły miejskie – studium particulare. Szkoły kościelne. Wychowanie rycerze. Wpływy humanistyczne. Załamanie i upadek uniwersytetów w końcu XVII i w XVIII w. Uniwersytet „filozoficzny”.	Wykład konwersatoryjny e-learning	1	M_01;M_02; M_03;
TP-08	Myśl pedagogiczna XVII i XVIII w. Jan Amos Komeński: idea powszechnego kształcenia. John Lock. Jakub Rousseau – pedagogika uczucia. Modele organizacyjne szkolnictwa w państwie.	Wykład konwersatoryjny e-learning	1	M_01;M_02; M_03;
TP-09	Reforma edukacji w Polsce w XVIII w. Lata upadku i zaniedbania szkolnictwa. Collegium Nobilium Stanisława Konarskiego. Reforma szkół pijarskich i jezuickich. Szkoła Rycerska w Warszawie. Komisja Edukacji Narodowej – geneza, działalność. Struktura szkolna – społeczny zasięg reformy. Programy nauczania i ideały wychowawcze.Prawo szkolne KEN.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01;M_02; M_03;
TP-10	Pedagogika przełomu XIX i XX w. Pedagogiczny filantropizm J.B. Baasedow, Ch.G. Salzmann. Powstanie ochron. Oświata ludowa i szkoła elementarna. Jan Henryk Pestalozzi. Początki kształcenia nauczycieli elementarnych. Pedagogika niemiecka: Jan Fryderyk Herbart: idea nauczania wychowującego. F. Frobel, A. Diesterweg. Pedagogika w Rusi: K.D. Uszyński, L.N. Tołstoj, A.S. Makarenko. Pedagogika w Anglii: R. Owen.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01- M_03

TP-11	Koniec XIX w. w pedagogice – ruch pedagogiki reformatorskiej i nowego wychowania. Nowe koncepcje filozoficzne. Herbert Spencer o wykształceniu umysłowym, wychowaniu moralnym i wychowaniu fizycznym. Pedagogika pragmatyczna. System pedagogiczny Johna Deweya. Inne reformacyjne kierunki. Szkoły alternatywne.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01;M_02; M_03;
TP-12	Szkoła i wychowanie na ziemiach polskich w XIX – XX wieku. Sytuacja edukacyjna w dobie państw zaborczych. Myśl pedagogiczna w XIX w. Jan Władysław Dawid. Koncepcje wychowania: Stanisław Karpowicz, Stanisław Szczepanowski. Polska rzeczywistość szkolna i działalność oświatowa w czasie Zaborów.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01;M_02; M_03;
TP-13	Szkolnictwo i wychowanie w Polsce w latach II Rzeczypospolitej. Odrodzenie i przebudowa systemu kształcenia i wychowania w latach dwudziestych. Reforma szkolna Janusza Jendrzewicza w 1932 r. Kształcenie nauczycieli. Rozwój myśli pedagogicznej 20-lecia międzywojennego.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01;M_02; M_03;
TP-14	Szkoła po II wojnie światowej. Okres odbudowy. Polityczne aspekty reform szkolnych w drugiej połowie XX w. Reformy szkolne. Osiągnięcia PRL. Myśl pedagogiczna i nauki pedagogiczne. Reformy szkolne.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01;M_02; M_03;
TP-15	Lata 1945 – 1948: nawiązanie do tradycji przedwojennych. Lata 1949 – 1955: „okres stalinowski”. Szkolnictwo polskie po przełomie październikowym.	Wykład konwersatoryjny	1	M_01;M_02; M_03;
		laboratorium		
		seminarium		
ZALECANA LITERATURA (w tym pozycje w języku obcym)				
Literatura podstawowa (powinna być dostępna dla studenta w uczelnianej bibliotece): Kwieciński Z., Śliwerski B., Pedagogika. Podręcznik akademicki, Warszawa 2019. Kot S., Historia wychowania, Warszawa 2010.				

Literatura uzupełniająca:

Kurdybacha Ł., Historia wychowania T1, T2 Warszawa 1966.

Miąso J., Historia wychowania wiek XX. Warszawa 1980.

Walczak M., Historia oświaty i wychowania; wybrane zagadnienia, Ryki 2003.

III. INFORMACJE DODATKOWE**Odniesienie efektów uczenia się określonych dla zajęć i treści programowych do form zajęć i metod oceniania**

Symbol efektu uczenia się określonego dla zajęć	Symbol treści programowych realizowanych w trakcie zajęć	Formy zajęć i metody dydaktyczne prowadzenia zajęć umożliwiające osiągnięcie założonych efektów uczenia się *	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć #
	Wiedza	wykład	
M_01	TP-01;TP-02;TP_03; TP_04; TP-05; TP_06; TP-07 TP-09; TP_10; TP_11; TP_12; TP_13; TP_14; TP_15	Wykład problemowy, dyskusja	Prezentacja/ własne opracowanie, zaliczenie
	Umiejętności	ćwiczenia, laboratorium, projekt, zajęcia praktyczne	
M_02	TP-01;TP-02;TP_03; TP_04; TP-05; TP_06; TP-07 TP-09; TP_10; TP_11; TP_12; TP_13; TP_14; TP_15	Wykład problemowy,	Prezentacja/własne opracowanie, zaliczenie
	Kompetencje społeczne	ćwiczenia, laboratorium, projekt, zajęcia praktyczne	
M_03	TP_04; TP-05; TP_06; TP-07 TP-09; TP_10; TP_11; TP_12; TP_13; TP_14; TP_15	Wykład problemowy, dyskusja	Prezentacja/własne opracowanie, dyskusja

Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć, powinny być zróżnicowane w zależności od kategorii, tj. inne dla kategorii wiedza i inne dla kategorii umiejętności i kompetencje społeczne.

Dla wykładu:

* np. wykład podający, wykład problemowy, ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy

np. egzamin ustny, test, prezentacja, projekt

Zaleca się podanie przykładowych zadań (pytań) służących weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć.

BILANS PUNKTÓW ECTS**OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (godziny)**

Forma aktywności	Liczba godzin *
Godziny zajęć (według harmonogramu) z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	15

Praca własna studenta		35	
SUMA GODZIN:		50	
OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (punkty ECTS)			
		Liczba punktów ECTS	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS PRZYPISANYCH DO ZAJĘĆ	Praca studenta wymagająca bezpośredniego kontaktu z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	Ogółem: 2	0,6
	Praca własna studenta		1,4
* godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min;			
OPIS PRACY WŁASNJE STUDENTA:			
Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej. Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, opracowanie projektu.			
M_01 – M_04 Studiowanie literatury przedmiotu, przygotowanie opracowania, przygotowanie do zaliczenia ustnego			
KRYTERIA OCENIANIA			
Ocena kształtująca:			
Zaangażowanie studentów, kreatywność, obowiązkowość, podejmowanie samodzielnych działań oraz proponowanie własnych koncepcji rozwiązywania problemów.			
Ocena podsumowująca:			
5,0 – obszerna i szczegółowa wiedza, wysokie umiejętności i kompetencje społeczne (odpowiedzi pełne, bez pomocy wykładowcy)			
4,5 – obszerna wiedza, wysokie umiejętności i kompetencje społeczne (odpowiedzi ze sporadyczną potrzebą pomocy wykładowcy)			
4,0 – pełna wiedza, wystarczające umiejętności i kompetencje społeczne (poprawne odp .wymagające uściśleń wykładowcy)			
3,5 – wystarczająca wiedza, umiejętności i kompetencje wymagające doskonalenia (odpowiedzi wymagające pomocy wykładowcy)			
3,0 – wystarczająca wiedza, słabe umiejętności i kompetencje społeczne (brak samodzielności, konieczna pomoc wykładowcy)			
INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA B-LEARNINGU			
Możliwość wykorzystania e-learningu			
INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA E-LEARNINGU			
Przewiduje się wykorzystanie e-learnigu			

.....

.....

(data, podpis Koordynatora
odpowiedzialnego za zajęcia)

(data, podpis Dyrektora Instytutu/
Kierownika Jednostki Międzyinstytutowej)

.....

(data, podpis Kierownika Zakładu)

Uwaga:

Karta opisu zajęć (sylabus) musi być dostępna dla studenta.